Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

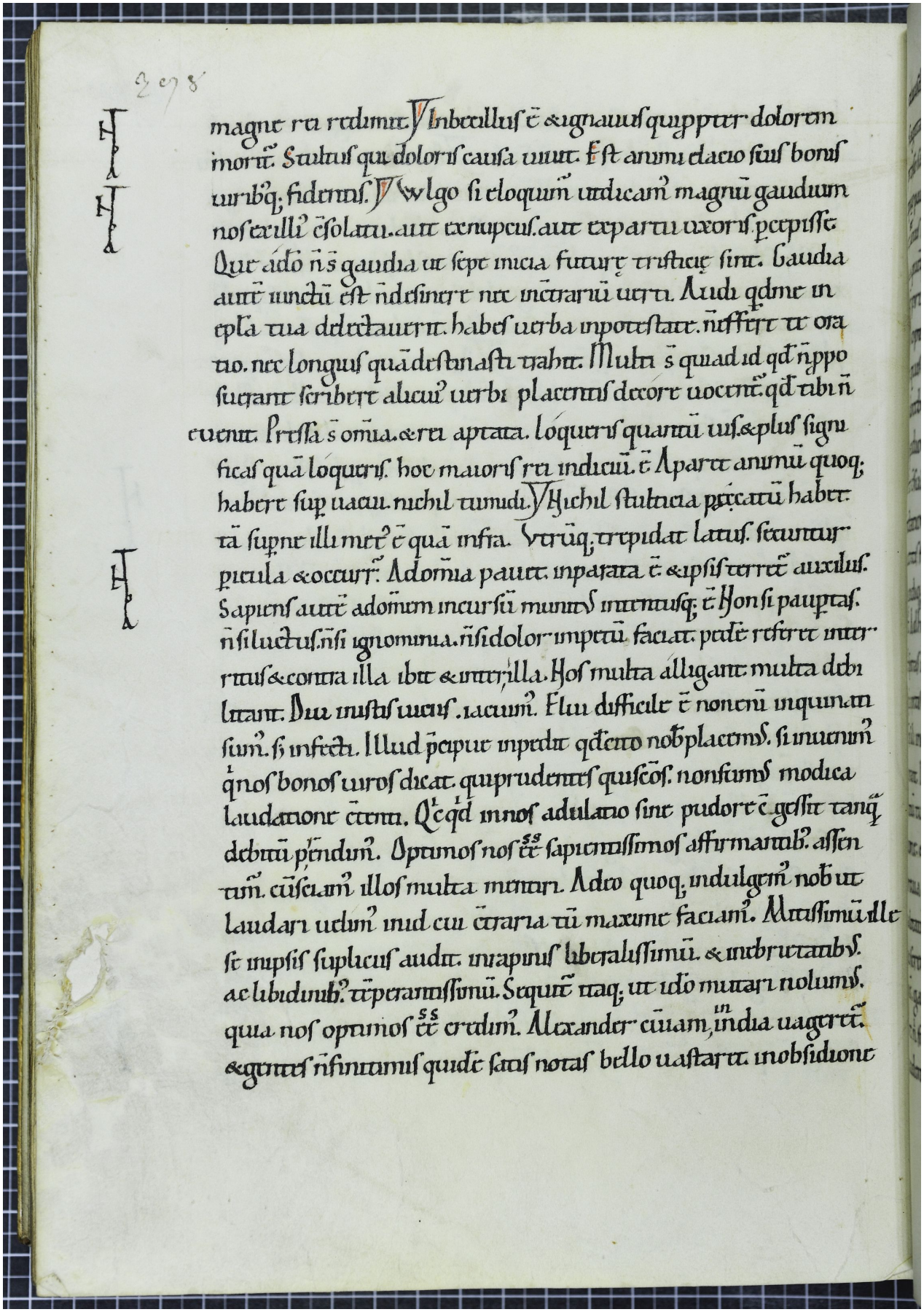

278

magne rei redimit. ¶ Imbecillus ē & ignauus quippe ter dolorem
moriē. Stultus qui doloris causa uiuit. Est animi elacio suis bonis
uiribq; fidentis. ¶ Vulgo si eloquium indicam magnū gaudium
nos tecilli ēsolatii. aut tenupcus. aut tepartu uxoris pcepisse.
Quē ádo ñ s gaudia ut sepe inicia fuerint tristicie sint. Gaudia
autē iuncta ēst ñdesinere nec incertaū uerti. Audi qdme in
epla tua delectauerit. habes uerba inpotestate. ñsufficit te ora
tio. nec longus quā destinasti trahit. Multi s quiad id qd ñppo
sueram scribere alicui uerbi placentis decore uocentē. qd tibi ñ
euenit. Pressa s omia. & rei aptata. loqueris quantū uis. & plus signi
ficas quā loqueris. hoc maioris rei indicū ē. Aperit animū quoq;
habere sup uacui nichil tumidi. ¶ Nichil stultitia pēcatū habet
tā supne illi metē ē quā infra. Verūq; trepidat latus. securitas
picula & occurrē. Adomia pauet. inparata ē. & ipsis terrē auxilius.
Sapiens autē adomem incursū munit. intentusq; ē. Non si pauptas.
ñ si luctus. ñ si ignominia. ñ si dolor imperū faciat pede retrorsum inter
reius & contra illa ibit & inter illa. Nos multa alligant multa debi
litant. Duo iustus uicis. iacum. Eius difficile ē nonenū inquinari
sum. si infecti. Illud pcipue inpedit qd cento nob placemus. si inuenium
q nos bonos uiros dicat. qui prudentes qui cos. non sumus modica
laudatione ceteri. Qe qd in nos adulatio sint pudore ē gessit tanq
debitū pendum. Optimos nos ēē sapientissimos affirmantib. assen
tim. cūsciam illos multa mentiri. Adeo quoq; indulgem nob ut
laudari uelim. inid cui ceteris tū maxime faciam. Mitissimū ille
se inpsis suplicis audit. inrapinis liberalissimū. & inebriantibus.
ac libidinib. tēperantissimū. Sequē iaq; ut ido mutari nolumus.
quia nos optimos ēē credim. Alexander ciuiam in india uagrē.
& gentes ñ sintamus quide satis notas bello uastare. in obsidione